

Piano català contemporani

**Sonata núm. 2
per a piano**

Joaquim Homs

Volum 31

Sonata núm. 2 per a piano

1a edició: juliol 2011

© Joaquim Homs

© DINSIC Publicacions Musicals, S.L.
Santa Anna. 10, E 3a - 08002 Barcelona

Direcció artística i coordinació: M. Rosa Ribas

Disseny coberta: Ludovica Mosca “*Un instant... les flors*” 2009
www.ludovicamosca.com

Maquetació: DINSIC GRÀFIC

Imprès a: Impulso, Global Solutions S.A.
Rda. de Valdecarrizo 23
28760 Tres Cantos (Madrid)

Dipòsit legal: B-18685-2011
ISMN: 979-0-69210-701-9

La reproducció total o parcial d'aquesta obra per qualsevol procediment, compresa la reprogramació i el tractament informàtic, i també la distribució d'exemplars mitjançant lloguer i préstec, resten rigorosament prohibides sense l'autorització escrita de l'editor o entitat autoritzada, i estaran sotmeses a les sancions establertes per la llei.

Distribueix: DINSIC Distribucions Musicals, S.L.
Santa Anna, 10, E 3a - 08002 Barcelona
Tel. 00 34-93.318.06.05 - Fax 00 34-93.412.05.01
e-mail: dinsic@dinsic.com
www.dinsic.com - www.dinsic.es - www.dinsic.cat

PIANO CATALÀ CONTEMPORANI

L'objectiu d'aquesta col·lecció és donar a conèixer als intèrprets i estudiants de piano tota la varietat i riquesa de llenguatge dels nostres compositors. El seu gran contingut pedagògic li dóna un interès afegit.

Les diferents característiques de cada partitura configuren un excel·lent ventall artístic de la creació pianística catalana.

M. Rosa Ribas

El objetivo de esta colección (Piano Catalán Contemporáneo) es dar a conocer a los intérpretes y estudiantes de piano toda la variedad y riqueza de lenguaje de nuestros compositores. Su gran contenido pedagógico le da un interés añadido.

Las diferentes características de cada partitura configuran una excelente muestra de la creación pianística catalana.

M. Rosa Ribas

This Collection (Catalan Contemporary Piano) wants to show performers and piano students the great variety and richness of our composers' language. Its great pedagogical content makes it especially interesting.

The different characteristics of each score build an excellent artistic scope of Catalan pianistic creation.

M. Rosa Ribas

Sonata núm. 2 per a piano

Escrita el Gener de 1955, la *Sonata per a piano núm. 2* de Joaquim Homs va ser estrenada per Jaume Padrós el 25 de Maig de 1956. Malgrat el títol, i a diferència de la llunyana *Sonata n. 1*, la *Sonata n. 2* no segueix els patrons de les formes clàssiques, i potser el subtítol *Introducció, Derivacions i Final* descriu més encertadament el contingut de l'obra. En els tres primers compassos de la *Introducció* es presenta la sèrie en la qual es basa tota la sonata, sèrie que és breument desenvolupada en el minut escàs que dura aquest primer moviment (que segueix una forma ternària clàssica ABA). Però el desenvolupament més extens de la sèrie es produirà al segon moviment, *Derivacions*, títol elogiat per Robert Gerhard en una carta al seu deixeble el 2 de Març de 1955 perquè “descriu molt més adequadament l'actitud mental de la tècnica serial que el de variacions, que en certa manera implica indefugiblement repetició”. Aquest moviment presenta una successió de 18 minúscules variacions (o, per dir-ho amb propietat, derivacions) a partir de la sèrie presentada en els primers compassos; cada petita secció, per bé que ligada morfològicament a la sèrie original, té un caràcter particular, i el compositor fa ús de les possibles variants de la sèrie (inversions, retrogradacions, transposicions...). Aquesta estructura serà característica en moltes de les obres d'Homs a partir de 1955. El tercer moviment, *Final*, recupera el tarannà àgil de la *Introducció*, i segueix una forma ternària ABA a la qual s'afegeix una Coda brillant. El caràcter és essencialment lleuger, fins i tot humorístic (l'autor encapçala el moviment amb la indicació d'*Allegro Scherzando*).

Jordi Masó

Fechada en Enero de 1955, la *Sonata para piano nº2* de Joaquim Homs fue estrenada por Jaume Padrós el 25 de Mayo de 1956. A pesar del título, y a diferencia de la lejana *Sonata nº1*, la *Sonata nº2* no sigue los patrones de las formas clásicas, y quizás el subtítulo *Introducción, Derivaciones y Final* sea más indicativo del contenido de la obra. En los tres primeros compases de la *Introducción* asistimos a la presentación de la serie en la que se basa toda la sonata, serie que es brevemente desarrollada en el poco más de un minuto que dura este primer movimiento (que sigue una forma ternaria clásica ABA). Pero el desarrollo más extenso de la serie tendrá lugar en el segundo movimiento, *Derivaciones*, título elogiado por Robert Gerhard en una carta a su discípulo el 2 de marzo de 1955 ya que “describe más adecuadamente la actitud mental de la técnica serial que el de variaciones, que en cierto modo implica inevitablemente repetición”. Este movimiento presenta una sucesión de 18 minúsculas variaciones (o, para decirlo con propiedad, derivaciones) a partir de la serie presentada en los primeros compases; cada pequeña sección, aunque ligada morfológicamente a la serie original, posee un carácter particular, y el compositor hace uso de las posibles variantes de la serie (inversiones, retrogradaciones, transposiciones...). Esta estructura será característica en muchas de las obras de Homs a partir de 1955. El tercer movimiento, *Final*, recupera la naturaleza ágil de la *Introducción*, y sigue una forma ternaria ABA a la que se añade una Coda brillante. El carácter es esencialmente ligero, incluso humorístico (el autor encabeza el movimiento con la indicación de *Allegro Scherzando*).

Jordi Masó

Joaquim Homs wrote his *Piano Sonata nº2* in January 1955. It was premiered by Jaume Padrós on the 25th of May, 1956. Although the word Sonata appears in the title, this composition does not accord to the classical sonata form, and this makes it different from *Sonata nº 1*. Its subtitle *Introduction, Derivations and Finale* is actually more revealing and can be seen as an accurate description of its contents. The three initial bars in the *Introduction* present the series on which the whole piece is based. The development of the series is short –it lasts only one minute, which is in fact the whole span of the first movement built on a classical ABA ternary form. The fuller development of the series takes place in the second movement *Derivations*, a title Robert Gerhard praised in a letter to his student on 2 March 1955, as “*it describes the frame of mind of the serial composer with much greater accuracy than Variations, which unavoidably implies repetition*”. This movement consists of a set of 18 minuscule variations (or, to be more precise, derivations) based on the series presented in the initial bars. Even when each minute section is connected morphologically to the original series, it displays its own very distinctive personality, with the composer making full use of all the possible derived forms (inversion, retrograde, transposition, ...). From 1955 onwards, this will be a recurrent feature in many of the composer's works. The third movement, *Finale*, mirrors the agile character of the *Introduction*, and it is patterned on a ternary ABA structure with a brilliant Coda added to it. Its primarily lively, even humorous spirit, is clearly indicated by the author's tempo-mood directive *Allegro Scherzando*.

Traducció: Ramon Ribé

Sonata núm. 2

per a piano

I. Introducció

Con moto $\text{♩} = 120$

Joaquim Homs

Piano

ff sff pp f pp

6 **(11)**

12

17 **20** in relieveo in relieveo

22

Musical score for piano, featuring five staves of music. The score includes dynamic markings such as *sf*, *f*, *v*, *mf*, *p*, *pp*, *p*, *pp*, *p*, *sfb*, *f*, *8vb*, and *8va*. Measure numbers 26, 30, 35, 37, 40, 45, and 46 are indicated. The score consists of two systems of music, separated by a double bar line with repeat dots.

26

30

35

(37)

40

45

46

sf *f* *v* *mf* *p* *sf* *sf*

f *p* *pp*

v *pp*

p

sfb *f*

8vb

8va

II. Derivaciones

Moderato $\text{♩} = 66$

Musical score page 15-19. The score consists of two staves. The top staff uses a treble clef and the bottom staff uses a bass clef. Measure 15 starts with a rest followed by a series of eighth notes with slurs and dynamic markings. Measure 16 continues with eighth notes. Measure 17 begins with a dynamic *p*. Measure 18 ends with a measure repeat sign. Measure 19 concludes the section.

Musical score page 22. The score consists of two staves. The top staff uses a treble clef and the bottom staff uses a bass clef. The music features eighth and sixteenth note patterns with slurs and dynamics. The instruction *s animando* appears above the top staff, and *sf* appears above the bottom staff.

Musical score page 29. The score consists of two staves. The top staff uses a treble clef and the bottom staff uses a bass clef. The tempo is marked *Animato* with $\text{♩} = 116$. The dynamic *f animato* is indicated. The music includes eighth and sixteenth note patterns with slurs and dynamic markings.

Musical score page 32. The score consists of two staves. The top staff uses a treble clef and the bottom staff uses a bass clef. The music features eighth and sixteenth note patterns with slurs and dynamics. The dynamic *p* is indicated in the right hand.

Musical score pages 35-37. The score consists of two staves. The top staff uses a treble clef and the bottom staff uses a bass clef. The tempo is marked *rall.* in measure 35. The dynamic *f* is indicated in measure 35. Measures 36 and 37 show eighth and sixteenth note patterns with slurs and dynamics. The tempo is marked *Più calmo* with $\text{♩} = 96$ in measure 37. The dynamics *p* and *pp* are indicated.

40

47 (48)

51

56

59

62

(8va) - - -

f

63 8va - - -

p sub.

65 (8va) - - -

ff sub.

67 Più tranquillo $\text{♩} = 84$

p

70

A tempo $\text{♩} = 96$

75

rall.

77 8va - - -

pp

80 (8va) - - -

DINSIC